

CESTA ZA POZNÁNÍM VESMÍRU A ŽIVOTA

(0)

ÚVOD

Tato kniha je svědectvím o proniknutí za hranice času a prostoru. Je to popis skutečných událostí, které zasáhly a ovlivnily můj život.

Hlavním zlomem v mém životě byla klinická smrt, kterou jsem přežil a tím získal neuvěřitelná poznání, o kterých jsem dosud ani netušil.

Je již mnoho lidí, kteří věří, že naše ego přetrvává, nejen během existence života, ale za další hranici, jejíž fáze jsou ŽIVOT a SMRT. Každý člověk je v podstatě dvojitá bytost a to fyzická - hmotná a vnitřní - duchovní.

Fyzický člověk je viditelný, má hmotné tělo, city, vlastnosti a to považuje svět za pravého člověka. Ale není tomu tak, neboť pravým člověkem je zcela něco jiného, pro ostatní skryté a neviditelné. Kromě fyzického těla je to DUŠE, tzv. duchovní energie. Ta během života sbírá zkušenosti a po smrti prožívá období, v němž je odpojena od fyzického těla. V určitých případech se dokáže vrátit i do svého původního fyzického těla. Bez poznání tohoto vnitřního člověka - duše, jsme stále ve tmě a musíme se vracet do koloběhu životů. Teprve dokonalým poznáním dojdeme k osvobození, to je věčné dokonalé blaženosti.

Moje cesta poznání mě přivedla až tak daleko, že jsem se mohl setkat s mimozemskou civilizací a získat mnoho cenných poznatků a tím se můj život na této planetě rozjasnil.

Pokusím se čtenářům jednoduchým způsobem přiblížit tyto události. Není důležité, zda budete věřit, nebo ne. Je ale důležité, abyste se alespoň dokázali nad touto problematikou zamyslet. Žijeme ve světě hádanek a tajů a vše, co přispěje k poznání vesmíru jako takového a objasní skutečnosti, kdo jsme, by mělo být vítané.

Kniha je schematicky rozdělena do dvou částí. První část je věnována, tomu, co mě přivedlo ke změně dosavadního způsobu života. Druhá část se zabývá problematikou poznání, která z této změny vyplynula.

(1)

ODCHOD Z POZEMSKÉ ROVINY

Popisy událostí, jež budou následovat, má na svědomí zlomová událost v mém životě, která se stala v roce 1993, v měsíci červnu.

Do této doby jsem šel životem jako většina lidí. Věnoval jsem se především svému zaměstnání a materiálním hodnotám. V čase, ve kterém se stala tato událost jsem pracoval jako technik výpočetní techniky. Mé myšlení spočívalo především v logice. Náhody a zázraky pro mě neexistovaly, vše jsem se snažil především logicky dokázat a vysvětlit. Jediná věc, která mě trochu trápila, bylo to, že se mě občas pod rukama povedlo totálně zničit nějaké polovodičové součástky. To vše jsem ovšem přisuzoval statické elektřině.

V mém dětství jsem se v podstatě s určitým zázrakem setkal, ale v průběhu let jsem na vše zapomněl. V jediné v co jsem věřil, bylo to, že existuje ještě nějaký jiný život a že nejsme ve vesmíru jedinou inteligencí, To ale odporovalo mé logice, tak jsem se s tím moc nezabýval.

Nyní se vrátím k osudovému dni v roce 1993. Co se vlastně stalo ?

Tak jako každý den jsem přišel do zaměstnání. Den probíhal vcelku klidně a pomalu se blížil čas oběda. S kolegy jsem odešel na oběd. Po obědě jsme se vrátili na pracoviště, kde jsme si dali ještě kávu. Asi po půl hodině se mi udělalo velmi špatně, dostával jsem křeče v oblasti břicha. Vše mělo velmi rychlý spád. Zůstal jsem ležet na zemi a odvezla mě záchranná služba do nemocnice. Zde mě dali nějaké injekce na uklidnění s tím, že bolesti ustanou a pak se uvidí. Vše vypadalo, jako kdyby jsem snědl něco špatného. Bolesti, ale nepolevovaly. Následovala různá vyšetření - rentgeny apod. Byl jsem napojen na kapačku, ale bolesti byly stále silnější a začalo se mi zvětšovat břicho. Následovalo i tomografické vyšetření, ale stále se nepovedlo zjistit příčinu bolestí. Byl jsem umístěn na pokoj sám. Třetí den večer mě lékaři oznámili, že mě ráno budou operovat, aby zjistili příčiny bolestí, protože nemohou dále čekat.

Vnitřně jsem s tím nesouhlasil, protože mě chtěli operovat a vůbec nevěděli proč ? Postupně jsem ale rezignoval. Byla už tma a jediným mým přáním bylo to, aby už vše skončilo. Poslední, co jsem vnímal, byla zdravotní sestra, která mě přišla vyměnit láhve na kapačku.

Po nějaké době jsem začal cítit, jak začíná ustupovat bolest - čas jsem vůbec nevnímal. Poslední moje myšlenka byla, že už to snad bude dobré a k té operaci nedojde. V tu chvíli jsem necítil vůbec žádnou bolest a ovládl mě moc hezký pocit. Tento pocit se nedá ani popsat. Otevřel jsem oči a viděl jsem své vlastní tělo, jak leží pode mnou na lůžku, ale přitom jsem měl pocit, že tělo mám. Kolem mě se začalo rozjasňovat, zůstal jsem nehybný a díval se kolem sebe. Rozeznával jsem všechny věci v pokoji z ptačí perspektivy. Po krátké chvíli jsem se pohnul a zjistil jsem, že to jde se volně pohybovat. Visel jsem v místnosti ve vzduchu, vůbec jsem neměl strach, cítil jsem se velice dobře a svobodně. V místnosti bylo dostatek světla, přestože se nesvítilo elektřinou, ale za okny byla tma. Poté jsem uslyšel nějaký hlas, který pravil: „Zde nemůžeš zůstat, tvá cesta pokračuje dál, musíš ven.“ Podíval jsem se směrem, odkud tento neznámý hlas přicházel, ale nikoho jsem neviděl. Pouze za oknem jsem viděl nějaký paprsek světla, jako kdyby někdo do okna svítil baterkou (podotýkám, že jsem ležel na pokoji ve třetím patře). Nechápal jsem, co se děje. Střídavě jsem se díval na své tělo, ležící na posteli a na paprsek světla, který přicházel zvenčí. Znova se ozval neznámý hlas a vyzval mě, abych šel za tím světlem. Začal jsem se pomalu pohybovat směrem k oknu, nepatrně jsem se dotknul stěny. Náhle jsem ucítil, že neklade žádný odpor, jako kdyby tato stěna byla nějaká pavučina. Touto překážkou jsem zcela lehce pronikl. Ocítl jsem se venku a uviděl stromy a oblohu plnou hvězd. Připadal jsem si jako pták. Byl to obrovsky příjemný pocit, vůbec jsem se ničeho nebál. Pohyboval jsem se ve vzduchu a to zcela lehce a svobodně. V dále, směrem vzhůru, byl vidět paprsek světla, zřejmě ten samý, který jsem viděl z nemocničního pokoje. V tuto chvíli jsem na své tělo, které jsem zanechal na nemocničním lůžku, vůbec nemyslel. Rozhlížel jsem se kolem sebe a hledal jsem zdroj hlasu, který mě vyvedl ven. Nikoho jsem však neviděl. Vnímal jsem vůni stromů a květin, ale také pocity tepla a chladu. Pomalu jsem se začal vznášet stále výš a prohlížel jsem si město z ptačí perspektivy. Po nějaké chvíli těchto krásných pocitů jsem opět uslyšel již známý hlas: „Jsem zde, abych ti pomohl najít cestu.“ Ucítil jsem nějakou zvláštní energii, která mě táhla jako magnet směrem ke světlu, které bylo v dále stále vidět. Čím bylo světlo jasnější a já jsem se k němu blížil, tím jsem se cítil stále bezpečněji. Když jsem byl velmi blízko, tak jsem se na chvíli zastavil a díval jsem se do tohoto světla (nijak mě neoslňovalo). Vypadalo to, jako bych stál před ústím nějakého tunelu a viděl jsem občas vplout dovnitř nějakou postavu člověka. Znova se ozval ten tajemný hlas a pravil, že zde začíná má nová cesta a dál už mě nemůže doprovázet. V tu chvíli mě začalo světlo stále více přitahovat. Vplul jsem dovnitř tohoto tunelu. Připadal mi prostorný, v místě, kde jsem se nacházel, tlumeně světélkoval modrobílým světlem. Předě mnou bylo stále jasnější světlo, které mě čím dál více táhlo směrem dovnitř. Měl jsem nepopsatelně krásný pocit, z dále přicházela tlumená hudba, která na mě velice pozitivně působila. Najednou jsem měl pocit,

jako když splývám s tímto světlem, vzápětí jsem se ocitl v ještě širším tunelu, opět bylo v dálce vidět světlo, které mírně pulzovalo a bylo čím dál jasnější. Náhle jsem zjistil, že jsem v davu lidí a jsem unášen tímto davem směrem ke světlu. Cesta se začala v určitém bodě rozdvajovat. Na této křižovatce jsem se náhle zastavil jako kdybych chtěl vychutnat příjemnou tlumenou hudbu, která vše prostupovala. Znovu se ozval nějaký hlas. Byl ale jiný, než ten, co mě dosud doprovázel. Vibrace tohoto hlasu mě doslova pohlcovaly. Cítil jsem se jako bych byl jeho součástí. Tento hlas mě oslovil:

„Milý synu, ocitl jsi se na životní křižovatce. Cesta, po které jdou ostatní je velmi snadná, je naplněna láskou a dovede tě k božskému světlu. Druhá cesta - je cesta zkoušky. Zastavil jsi se zde, aby jsi se mohl rozhodnout, kterou cestou se vydáš.“ Hlas se odmlčel a znova byla slyšet pouze ta příjemná božská hudba.

Okamžitě jsem si uvědomil, že cesta, po které jdou všichni není pro mě. Tunel, který odbočoval, byl jen matně osvětlen a dál byla jen tma. Přesto jsem se rozhodl a vstoupil na okraj tohoto tunelu. Na jednu jakoby se za mnou vše zavřelo. Příjemná hudba zmlkla a já jsem se ocitl sám. Byl jsem tažen nějakou silou stále dál, matně osvětleným tunelem. Přišel jsem k úpatí jakéhosi kopce. Věděl jsem, že vše závisí pouze na mě a že musím pokračovat ve zvolené cestě. Začal jsem pomalu vystupovat na tento kopec. Všude bylo obrovské, až děsivé ticho. Ještě jsem vůbec netušil, co mě čeká. Po určité době lezení (nevím jak dlouho to trvalo) se zdálo, že už jsem dosti vysoko a že to zvládnou dostat se na vrchol, ale najednou se stalo něco děsivého. Vše se pode mnou začalo propadat, povrch kopce začal být velice kluzký, jako když někdo rozlije slizkou hmotu, a já jsem začal sklouzávat dolů. Přes veškerou moji snahu jsem byl strháván stále víc dolů. Chvíli to vypadalo, že se v tom slizu a bahně utopím. V podstatě jsem teď bojoval pouze o holý život. Znovu a znovu jsem se škrábal nahoru. Ztrácel jsem stále více sil. Chvílemi jsem se začal dusit. Za žádnou cenu jsem se nechtěl vzdát. Jediná myšlenka byla ta, že se musím dostat na vrchol toho kopce, i když jsem nevěděl, co bude dál. To nebylo podstatné. Hlavní byl teď jediný cíl a to - vrchol kopce. Jak dlouho jsem takhle bojoval, nevím. Jenom si pamatuji, že jsem se nakonec na ten vrchol kopce s obrovským vypětím všech sil, dostal. Během tohoto zápasu o život jsem cítil bolest. Když jsem se konečně vyšplhal na vrchol kopce, byl jsem na pokraji svých sil. Zůstal jsem ležet, zde už nebyla úplná tma. Bylo tady jakési šero. V dáli byl vidět paprsek světla. Jak dlouho jsem zůstal ležet, nevím. Probralo mě z mé únavy až světlo. Byl jsem na nějaké planině, nádherně ozářené. Předě mnou byly nějaké bytosti. Vyzařovalo z nich něco zvláštního, kolem jejich těl byla velká záře. Najednou ze mě spadla veškerá únava, cítil jsem se naplněn obrovskou láskou a vnitřním klidem. Jedna z bytostí mi řekla, že jsem s úspěchem zvládl zkoušku a že je

již vše dobré. Pak se všechno zase rozplynulo a mě se začal promítat celý můj dosavadní život, kde jsem byl upozorněn na některé detaily. Vše bylo jako ve skutečnosti. Některé věci jsem během života již zapomněl, ale tady bylo naprosto vše. Během tohoto návratu do minulosti, mě stále provázel nějaký hlas. Poté jsem opět uviděl již zmíněné bytosti. Bylo mi sděleno, že jsem sešel z životní cesty, ale že je mi dána možnost vše napravit. Byl jsem dříve zmíněnými bytostmi upozorněn na chyby, které jsem v životě udělal, ale také na to, co se ode mne očekává. V podstatě to byl jakýsi plán do další etapy života. Nejdůležitější události, mimo jiných byly dvě: 1. pomáhat lidem a za 2. postavit dům.

Vše bylo prostoupeno zcela zvláštními pocity lásky, svobody a štěstí. Vše se odehrálo jakoby v jednom okamžiku. Najednou se vše kolem rozjasnilo a bytost která oplývala nejzářivějším světlem mi řekla, že je již čas se vrátit zpět. Ocítl jsem se v jakémsi světelném víru a najednou jsem byl zpět v nemocničním pokoji nad svým tělem. Uslyšel jsem opět hlas: „Již je čas, musíš zpět do svého těla.“ Stále jsem to nechápal a uvědomoval si, že vrácení zpět znamená opět mnoho bolesti. Znovu se ozval hlas:

„Není čas, jdi zpět, vše bude dobré.“ Sestoupil jsem nad své tělo a náhle jsem s ním v záři světla splynul.

SHRNUTÍ :

Toto bylo mé seznámení s duchovním světem. Samozřejmě zážitky mohou být u každého jedince trochu odlišné, ale v podstatě je lze rozdělit do několika bodů:

- 1) zážitky po opuštění fyzického těla
- 2) oblast bytostí bez těla a světelný tunel
- 3) sbor soudců, skládající se z duchovních bytostí
- 4) zpětný pohled na dosud prožitý život - návrat do minulosti
- 5) plán na další život - dosavadní zhodnocení a vytvoření karmy pro další život nebo úprava karmy pro pokračování dosavadního života
- 6) návrat na Zem

Odchod do oblasti bez fyzického těla, kde tato bytost čeká na další vtělení.

Já jsem měl to štěstí, že jsem se mohl vrátit zpět a změnit svůj dosavadní život a tím dojít k poznání zcela jiných hodnot.

(2)

OPĚT NA ZEMI

Najednou jsem opět cítil tíži svého těla. První pocit byl dobrý, protože jsem necítil vůbec žádnou bolest. Otevřel jsem oči a pomalu se rozhlédl. Ležel jsem skutečně na původním místě na nemocničním lůžku a byl napojen na hadičky. V místnosti bylo šero. První myšlenka byla ta, že všechny hadičky musím odpojit. Tak se také stalo, vpichy nekrvácely. Chvilí jsem ležel a můj vnitřní hlas mi poručil vstát - uposlechl jsem. Vše bylo v pořádku, břicho splasklo, žádnou bolest jsem necítil, dokonce jsem se cítil naplněn energií a fyzickou silou. Během vteřiny se všechny události této noci znovu jakoby promítly a uslyšel jsem hlas, který mi řekl: „Neboj se, můžeš zkusit, co chceš, jsi v pořádku.“ Udělal jsem rychle za sebou několik dřepů, bez problémů. Zkusil jsem ještě pár kliků - zase O.K..

Venku pomalu začalo svítat. Pootevřel jsem okno a chvíli poslouchal zpěv ptáků. Stále jsem tomu všemu nemohl uvěřit. Najednou jsem dostal silnou chuť na cigaretu. Vyndal jsem svoji tašku z nemocničního stolku a z ní krabičku cigaret se zapalovačem. Opatrně jsem otevřel dveře nemocničního pokoje, všude byl ještě klid. Odešel jsem na WC, otevřel tam okno a zapálil si. Měl jsem obavy, že mi bude špatně, ale zbytečně. Hlava se netočila, břicho nebolelo. Pootevřeným oknem jsem poslouchal zpěv ptáků a dospěl k závěru, že v nemocnici nemám co dělat a že musím odejít pryč. Vrátil jsem se opatrně na pokoj, již se rozednilo, všude byl stále klid. Všechny své věci jsem měl ve stolku, tak jsem se převlékl a chtěl jsem se vytrazit. Nepodařilo se, překvapila mě sestřička, která náhle vešla do pokoje a ihned začala křičet. Přiběhli lékaři a to bylo řečí, hlavně to, že mám jít hned ráno na operaci a že tohle nemohu přežít. Tím byl můj odchod z nemocnice trochu odložen. Když mě nemohli přesvědčit, že musím zůstat v nemocnici tak jsem musel podepsat tzv. revers. Nikdy před tím jsem v nemocnici nebyl, tak jsem jim podepsal vše, co chtěli. Pak mě nakonec propustili s tím, že do večera jsem určitě zpátky a že neví, jestli mi budou moci pomoci. Nemusím prý přežít.

Když jsem vyšel z budovy ven, dýchl na mě krásný letní den. Byl to pro mě obrovský zážitek, nikdy před tím jsem si neuvědomoval, jak může být krásné ráno. Úplně se mi zatočila hlava. Chvilí jsem zůstal stát a vnímal tuto krásu. Když jsem se nabažil, vydal jsem se za mojí ženou do zaměstnání. Bylo to asi 1 km chůze. Moje žena byla velmi překvapena, když jsem se objevil u ní v práci. Věděla, že v tuto dobu mě mají operovat a já se zatím objevil u ní a chtěl odvézt domů.

Tím začala nová etapa mého života. To jsem ještě netušil, co to bude pro mne a též moji rodinu znamenat. Ještě nějaký čas jsem byl nemocen, samozřejmě nebylo vše úplně v pořádku. Znovu začaly bolesti - nastalo období astrálního cestování. Mohl jsem se podívat na různá místa naší planety a také do vesmíru jako takového a vidět naši planetu z oběžné dráhy. Vždy, když jsem se vrátil zpět na zem, měl jsem zdravotní problémy. Odmítal jsem jakékoliv léky a lékařskou pomoc. Pouze mě žena přemluvila, že mě odvede k léčiteli. S tím jsem souhlasil. Pravidelně dvakrát denně mě tam vozila. Vždy po návštěvě u léčitele jsem cítil velkou úlevu. Léčitel mě pomohl překonat tyto pozemské potíže a já jsem si konečně uvědomil, že existuje i něco jiného, než jsem doposud poznal. Tato problematika mě stále více zajímala a stále jsem se přesvědčoval o věcech, na které jsem před tím nevěřil, ba dokonce ani o některých nevěděl. Stále více jsem si uvědomoval, že se mi svět mění před očima. Ve skutečnosti jsem se ale měnil já a začínal vnímat různé energie, jak v přírodě, tak i u lidí.

Bylo to období obrovského poznání, ale také různých zkoušek. Bylo to něco jako kdybych znovu začal chodit do školy. Tentokrát to ale byla škola duchovní v astrální rovině. Stále jsem se vracel k mému novému poslání - „pomoci lidem a k stavbě domu“.

Začal jsem své rodině a přátelům při různých nemocích energeticky a psychicky pomáhat. To přišlo celkem samo, ani to nebyl žádný problém. Horší to bylo s tím domem, na to bylo třeba hodně finančních prostředků a ty nebyly k dispozici. Navíc jsem stále nechápal smysl tohoto úkolu. To jsem vlastně pochopil až v závěru stavby. Přesto se veškeré úsilí mé a mé ženy Aleny obrátilo tímto směrem. Začal se tvořit projekt a současně jsme začali připravovat základy. Všechny ostatní věci šly stranou. Mé astrální cestování se omezilo na minimum. Psal se rok 1994 a byl měsíc červen. Jednoho dne jsme se vrátili z našeho pozemku pozdě večer domů, najedli se a šli spát. Během této noci došlo k prvnímu astrálnímu setkání s mimozemskou civilizací. K této události se vrátím později.

V té době jsme se spolu s manželkou stýkali s léčitелеm, který mě pomáhal při dřívějších zdravotních potížích. Nakonec jsme dali na jeho radu a rozhodli se, že prodáme pozemek, který jsme vlastnili a přestěhujeme se do východních Čech, do blízkosti Českého Ráje. V tuto dobu jsme ale žádný vhodný objekt nesehnali. Když nadešel čas prodeje našeho pozemku, tak jsme naštěstí včas vše zastavili. Zde pomohli opět astrální bytosti. Dnes vím, že východní Čechy byly tou špatnou cestou a opět to byla jedna ze zkoušek. Zde jsem opět dostal poučení, že nesmím spoléhat na to, že za mě někdo vyřeší problém. O svém osudu si rozhoduje vždycky každý sám. Uvědomil jsem si, že musím jít vlastní cestou a s tímto léčitелеm jsme se přestali stýkat.

Touto cestou chci ještě tomuto člověku poděkovat za vše, co pro mě udělal. Všechno bylo pro mou osobu velkým poučením. A vlastně celé rodině ukázal počáteční cestu za dalším poznáním.

SHRNUTÍ :

- Tato etapa života je poznáním nové identity osobnosti. Dochází k přehodnocování dosavadního života a jeho hodnot.
- Současně je to údobí obrovského poznání, otevírá se nám nový pohled na přírodu i lidi kolem nás a člověk si začíná uvědomovat, že je pouze součástí tohoto celku. Pokud se dokáže s tímto faktem smířit, tak má z poloviny vyhráno.
- Tato cesta je vždy pro každého člověka originál, proto také čtenářům nepředkládám detaily této etapy mého života.
- Je třeba si uvědomit, že i špatné události jsou poznáním a tím jsou prospěšné pro člověka jako takového. Vždy v nich musíme hledat poučení. Ne nadarmo se říká: „Něco špatné je pro něco dobré.“
- Celý náš život je velká cesta, která je dopředu zčásti naprogramována a jen na nás záleží, jakým způsobem touto cestou půjdeme.

(3)

PRVNÍ ASTRÁLNÍ KONTAKT S MIMOZEMSKOU CIVILIZACÍ

Nyní se vrátím k události, která se odehrála zhruba uprostřed období různých zkoušek a to začátkem června 1994. Jak jsem již uvedl, jednoho dne jsme se vrátili pozdě domů ze svého pozemku. Já i má žena jsme byli velmi unaveni.

Když jsem začal usínat, tak jsem najednou ucítil, jak veškerá únava náhle ustupuje. Manželka usnula okamžitě a já byl plný energie. Jak jsem se pokusil zavřít oči, tak jsem se ocitl vždy na okraji světelného tunelu bílé barvy, která se střídala s barvou fialovou. Toto světlo mě přímo přitahovalo, tak jsem tomu všemu dal volný průběh. Náhle jsem se ocitl ve vesmíru, kolem byly hvězdy a já viděl naši planetu z výšky. Nebylo to pro mě nic nového, toto

jsem již znal. Byla to astrální volnost. Chvíli jsem sledoval naši planetu, poté se ke mě přiblížil světelný paprsek a já uslyšel hlas, který mě vybídl, abych se na tento paprsek zavěsil. To jsem učinil. Najednou jsem se objevil v nějaké menší místnosti. Stěny byly oblé, jakési stříbrné barvy. Nikde nebylo vidět žádný zdroj světla, přesto byl tento prostor osvětlen. Připadalo mi to, jakoby svítily všechny stěny. Vůbec jsem nepocíťoval žádný strach, ba naopak, něco zcela nového, krásného. Místnost byla prázdná, nikde nikdo. Náhle jsem uslyšel hlas, který řekl: „Vítáme tě milý synu, jsme zástupci vesmírné civilizace. Naším velitelem je vysoce duchovní bytost jménem **AŠTAR**.“ Hlas mě vybídl, abych se posadil. Rozhlédl jsem se, ale nebylo tam nic, na co bych se mohl posadit. Najednou jsem ucítil slabý tlak a já usedl do nějakého velmi pohodlného křesla. Chtěl jsem pozdravit, ale nedokázal jsem ze sebe dostat ani hlásku.

Najednou jakoby v prostoru se objevil obraz hezké krajiny. Začal jsem vnímat něco zcela nového, fascinujícího. Obraz krajiny vystřídal obličej, které přede mnou defilovaly, připadalo mi to jako pražský orloj. Ze všech vyzařovalo něco nádherného, taková zvláštní uklidňující energie. Na jednom obličej se obraz zastavil. Kolem tohoto obličej byla zvláštní záře, jako kdyby to byl samotný bůh. Uslyšel jsem hlas, který řekl: „Toto je náš velitel **Aštar**.“ Obraz se pohnul a hlava se uklonila a jakoby se pousmála. Poté se vše rozplynulo.

Znova jsem uslyšel již známý hlas, který řekl: „Chceme pomoci vaší planetě Zemi a všem lidem žijícím na ní“. Jako důkaz, že obdržím informace a vše si budu pamatovat, až se vrátím zpět. Současně s informacemi dostanu číselný kód, který mohu použít, až vše zpracuji a budu přesvědčen o jejich existenci a budu se chtít s nimi spojit. Tento kód, že slouží k setkání, ale již na vyšší úrovni. Hlas se odmlčel a já ucítil jakési zvláštní vibrace po celém svém těle. Po chvíli jsem znovu uslyšel tentýž hlas, který řekl: „Synu, již je čas tvého návratu“. Chtěl jsem poděkovat, ale znovu jsem nedokázal ze sebe nic vypravit. Náhle jsem se dostal zpět do známého světelného tunelu a vracel se zpět.

Probudil jsem se kolem čtvrté hodiny ráno. Byl jsem plný energie - žádná únava, i přesto, že jsem šel pozdě spát a byl před tím hodně unaven. Vše se mi hned začalo znovu vybavovat. Ihned jsem si udělal poznámky, měl jsem strach, že vše zapomenou. Mé obavy však byly zbytečné, všechny zážitky byly hluboko vryty do mé paměti.

Informaci, kterou jsem dostal, se týkala komety, která se měla blížit k naší planetě. Jméno této komety jsem neznal. Tato kometa údajně směřovala k naší Zemi a mohla by být naší planetou přitažena a dopadnout na ni. Tím

by mohl zaniknout veškerý život na Zemi. To se ale nestane, protože měla být vesmírnou civilizací odkloněna ze své dráhy a větší část této komety měla být stažena na planetu Jupiter, kolem poloviny měsíce července.

Měl jsem z toho hrozný pocit, mělo ale vše dobře dopadnout, tak jsem to řekl své ženě. Samozřejmě veškeré úsilí směřovalo k této informaci. Poslouchali jsme veškerá zpravodajství a pročítali tisk. Za necelý měsíc jsme konečně narazili na krátkou zprávu, že se objevila kometa jménem SHOEMAKER-LEVY, ale nic jiného. Pokusil jsem se spojením s civilizací zjistit, zda se jedná o tutéž kometu, o které jsem dostal informace. Byl jsem ubezpečen, že je vše v pořádku, že se jedná o tutéž kometu. Trochu se mi ulevilo a začal jsem všemu silně věřit. Mimoszemskou civilizací mě byl určen i den dopadu komety na planetu Jupiter. Ve zprávách v televizi a v rozhlase se opět nic neobjevilo.

Až jednou přišla zpráva z rozhlasu, že došlo k rozpadu této komety a její větší části směřují k Jupiteru. Později byl upřesněn i den dopadu. Vše zatím souhlasilo s mou informací. Znovu jsem se pokusil spojením s civilizací upřesnit i hodinu dopadu. Čas dopadu měl být ve večerních hodinách.

Ten osudný den se objevila ve večerních zprávách informace, že v odpoledních hodinách dopadly části komety SHOEMAKER-LEVY na planetu Jupiter. Byl jsem velmi rád, že vše dopadlo dobře, ale částečně zklamán, protože poslední informace, kterou jsem dostal, neodpovídala skutečnosti. Velké rozčarování ale bylo, když jsme druhý den slyšeli ve zprávách, že ve večerních hodinách dopadla poslední největší část komety na Jupiter. Tato událost mě definitivně přesvědčila o existenci mimozemských civilizací.

Teď bych chtěl trochu šířeji shrnout, co zde již bylo řečeno:

Zde bych se chtěl zastavit a trochu zauvažovat nad dosud prožitými událostmi. Samozřejmě, že tak jako většina lidí i já potřebuji alespoň nějaké hmatatelné důkazy. Zatím se vše odehrává v astrální rovině. Většina vědců i lékařů na této planetě fakt že existuje také něco jiného tvrdě popírá, ba co dokonce i vyvrací, protože neměli možnost něco takového prožít. Odvolávají se na to, že se jedná o poruchy mozkové tkáně.

Vůbec nepřipouští to, že se člověk skládá ze dvou bytostí - **fyzické** a **duchovní**. Hmotu vnímáme jako celek (voda, uhlí, dřevo, nerost), přesto ji můžeme dále dělit na atomy - základní částice každé hmoty. Tento běžně neviditelný atom kteréhokoliv prvku, je složen ze tří druhů částí: Z protonů, neutronů a elektronů.

V běžném životě vnímáme hmotu jako celek přesto, že je složena z obrovitého množství nepatrných částic, které jsou neustále v pohybu. V celé přírodě žádná hmota, ani energie nikdy nezaniká - pouze dochází k přeměnám skupenství např. voda, led, pára. Podobné je to i u našeho těla. Tento viditelný celek je také složen z obrovského množství částic a energií např. naše myšlenka je energie. Jestliže v přírodě žádná energie nezaniká, ale přeměňuje se, tak i naše myšlenka nemůže zaniknout, ale má snahu se přeměnit. Uvědomíme-li si tedy, že když člověk zemře, tak jeho fyzické tělo (hmota) se přemění na nižší prvky, ale jeho duchovní energie nemůže zaniknout, protože příroda to nedovolí, tak jako to nedovolí jiným energiím. Může se pouze přeměnit nebo oddělit. Člověk je nejdokonalejším spojením hmoty a energií. Tak jako se vyvíjí jeho fyzické tělo, tak se také vyvíjí jeho duchovní tělo, to znamená jeho duchovní energie.

Nyní se ještě vraťme k událostem, které jsem dosud popsal a připuštěme možnost, že se jednalo pouze o sny, nebo nějaké poruchy. Jak je ale možné, že jsem se dozvěděl ve snu o události, o které jsem netušil a tato událost se později stala. Zde nechci nikoho přesvědčovat, pouze bych si přál, aby se čtenář trochu zamyslel. Samozřejmě tento příběh bude pokračovat dál a další události se nebudou odehrávat pouze v astrální rovině, ale i v rovině pozemské.

- NEJSME VE VESMÍRU SAMI -

(4)

DALŠÍ ASTRÁLNÍ KONTAKT

Předchozí události částečně zabrzdily činnost na stavbě domu. Do konce roku jsme se ženou dodělali pouze základy našeho domku. Počasí již nedovolovalo nic dělat, práce se přerušila a já jsem stále víc přemýšlel o všem, co jsem dosud prožil. Snažil jsem se vědomě o astrální spojení s mimozemskou civilizací, ale stále se nedařilo toto spojení navázat. Byl již rok 1995 a začínalo jaro. Jednoho dne jsme šli zase později spát. Zdálo se, že brzy usnu, ale náhle jsem ucítil velký příval energie a bylo po spánku. Vždy, když jsem zavřel oči, tak jsem viděl již známé bílé a fialové světlo. V tu chvíli veškeré mé myšlenky směřovaly k dlouho očekávanému kontaktu, ke kterému jsem měl i číselný kód.

Vše probíhalo jako při prvním setkání. Pouze mé myšlenky směřovaly stále jedním směrem a to k setkání s touto mimozemskou civilizací. Ovládl mě obrovský pocit volnosti a lásky. Náhle jsem byl ve volném vesmírném prostoru a v dáli jsem zahlédl opět, již dříve zmíněný paprsek. Přiblížil jsem se k němu a cítil jsem, jak mě tento paprsek začíná unášet do neznáma. Po delší době se nade mnou začalo objevovat něco tmavého, zprvu jsem nedokázal nic rozeznat. Po přiblížení jsem poznal, že jde o něco velmi obrovského. Neviděl jsem začátek, ani konec tohoto vesmírného kolosu. Uvědomil jsem si, že se jedná o mimozemskou vesmírnou loď. Měla zvláštní barvu, připadalo mě to jako, že je z nějakého kovu. Zřetelně jsem rozeznával velké množství různě tvarovaných výstupků. Bylo to jako ve fantastickém filmu. Pomocí tohoto paprsku jsem se dostal až pod jeden z výstupků této obrovské vesmírné lodi. Paprsek se zastavil a já zůstal pod tímto výstupkem zavěšen. Náhle jsem uslyšel nějaký hlas, který řekl: „Znáš kód, tak ho použij.“ Vyslovil jsem již dříve získanou kombinaci kódu a náhle se otevřel jakýsi vstupní otvor a já byl vtažen dovnitř. Ocítl jsem se v jakési chodbě, tlumeně osvětlené. Znovu jsem uslyšel již známý hlas, který mě vybídl, abych šel dál. Postupně se přede mnou otvíraly dveře a já se ocítl v poměrně prostorné místnosti. Vše vypadalo jako v prvním případě, jenom s tím rozdílem, že zde bylo nějaké zařízení. V jedné stěně byla velká kulatá okna, v místnosti stál kousek nábytku, podobný psacímu stolu, ale oblych tvarů. Dalo by se to přirovnat k jakémusi dispečerskému pracovišti. Kousek opodál stál nějaký vysoký přístroj s velkou obrazovkou. Stál jsem zhruba uprostřed této místnosti, když se náhle ve stěně otevřely dveře a vstoupili dva muži. Obě postavy byly vysoké, štíhlé a měly dlouhé světlé vlasy a byly oblečeny do jakéhosi fluoreskujícího overalu.

Zatímco obě bytosti stály po obou stranách vchodu, světlo v místnosti se rozjasnilo a objevil se muž a žena. V tu chvíli mi napadla myšlenka, že je to asi velitel této lodi. Když procházel vchodem, oba „strážci“, kteří stáli se zkříženýma rukama po stranách dveří, se uklonili. Chování velitele bylo majestátní a s každým jeho krokem jakoby se kolem něho snášel stříbrný déšť. Jeho tvář byla plná mužné krásy, jeho oči zářily, kolem hlavy se rozprostíralo světlo.

Zastavil se a řekl: „Bud' pozdraveno, dítě hvězd. Ať mír Všemocného pronikne do tvého srdce a světlo pravdy zazáří v tvém svědomí. Jsem velitel hvězdné flotily **AŠTAR** a toto je **SEMJASE**“. Ukázal na vedle stojící ženu. Tato žena byla krásná, vysoké a štíhlé postavy se světlými, delšími vlasy.

Velitel dále řekl: „Jsi jedním z těch, kteří byli vybráni a budeš seznámen se zástupci naší konfederace vesmírných civilizací, kteří ti předají mnoho

informací a poselství pro tvoji civilizaci. Některé z těchto informací ti budou uvolňovány později“.

Do místnosti vstoupili další tři muži štíhlé a vysoké postavy. Jeden z nich se posadil za již zmíněný pracovní stůl, druhý zaujímal místo u vysokého přístroje s obrazovkou. Třetí se postavil poblíž velitele.

Aštar pravil: „Nyní tě předávám této pracovní skupině.“ Poté se otočil a s krásnou ženou majestátním krokem odešel. Světlo v místnosti trochu potmělo. Muž, který stál poblíž, mě vybídl, abych ho následoval a to směrem ke kruhovým oknům. Přistoupil jsem k jednomu oknu a viděl mnoho hvězd. Muž řekl:“ Dívej se pozorně a uvidíš svoji planetu ZEMI je to nepatrná modrá hvězdička“. V dáli jsem skutečně rozeznal velmi nepatrný modrý bod. Ovládl mě zvláštní hezký pocit, když jsem se díval z okna a viděl svoji planetu Zemi. Dozvěděl jsem se, že naší planetě říkají modrá planeta. Je nejhezčí v celém Vesmíru a má nejlepší podmínky pro život v nižší dimenzi. Ale bohužel hrozí velké katastrofy a možná i zničení této planety, které si převážně zavinili obyvatelé této planety sami. Stále je ještě čas toto zastavit a nebo alespoň minimalizovat a mimozemské civilizace se nám snaží pomoci. Země vyzařuje mnoho negativní energie, je to produkt jejich obyvatel. Tato energie neohrožuje pouze tuto planetu, ale zasahuje hluboko do Vesmíru i do jiných dimenzí a tam také způsobuje potíže. Jejich informace budou směřovat k pochopení celého energetického problému. Poté mě tento průvodce vybídl, abych se posadil. Vzápětí jsem seděl v pohodlném křesle a on přešel na téma jejich civilizací.

„Nyní se nacházíš na naší mateřské základně, která má délku přibližně 45 km pozemské délky a má mnoho pater. Je zde zastoupeno několik civilizací z různých dimenzí. Samozřejmě existují i další, některé jdou samostatnou cestou a jsou i takové, které jsou negativně naladěni a nejsou členy naší Vesmírné konfederace. Naší nejvyšší duchovní bytostí je náš velitel jménem „**AŠTAR**“. Všichni podléháme řadě nejvyšších, čistě duchovních bytostí a stvořiteli. Tyto dimenze již neumožňují jakéhokoliv fyzického projevu. Pohyb mezi dimenzemi umožňuje přeladění frekvencí. Dalo by se to přirovnat k vašemu rozhlasovému přijímači. Některé tyto dimenze umožňují **fyzický** život, podobný vašemu, některé jsou čistě **duchovní**. Vše ovládá **parita - vyváženost**. Vše závisí na **duchovní vyspělosti a čistotě**. Kdyby se vaše civilizace lépe duchovně vyvíjela, měla by tuto možnost také. To ovšem pro vás znamená radikální změnu myšlení, která by změnila i styl vašeho života. Základem všeho je **všeobecná láska**.

Naše flotila disponuje mnoha vesmírnými plavidly, různé velikosti. Planeta, ze které pocházím se jmenuje **AENSTRANIDES**.

Nyní ti ji trochu přiblížíme. V prostoru přede mnou se objevil obraz hvězdné oblohy, vše se na okamžik zamřžilo a bylo vidět točivé trychtřřovité světlo, podobné světelnému tunelu. Měl jsem pocit jako když mě to vtahuje. Po chvíli se objevila různobarevná hvězda a neustále se zvětřovala, až zaplnila celý prostor přede mnou. Znovu se obraz změnil v jakousi mlhu. Po rozplynutí bylo vidět z výšky skalnatou krajinu a v dálce ozářenou nějakou kopulí. Ta se neustále přiblířovala, vše bylo vidět z nadhledu a bylo ozářeno ze dvou stran, jako kdyby tam byly dvě slunce. Průvodce řekl: „Toto je ochranný systém pro město.“ Obraz pokračoval dál a já viděl krásnou přírodu a měl jsem pocit, že jsem její součástí. Stavby, které bylo vidět, byly nižší, různých mnohoúhelníkových tvarů, některé byly kruhové. Vše působilo zvláštním nádherným dojmem. Větřina těchto staveb byla složena z více mnohoúhelníků. Připomínalo mi to jako části včelích pláství. Zatímco se krajina měnila a já měl pocit, že se v této krajině volně pohybuji, slyšel jsem hlas svého průvodce, který hovořil o ekosystému a stavbách tohoto uzavřeného celku. Poté se obraz znovu změnil a měl jsem pocit, že se na vše dívám z velké výšky. Hned na to se vše změnilo v jakési točivé světlo a já si uvědomil, že sedím v pohodlném křesle.

Vše se odehrávalo tak, že jsem neměl možnost žádného dotazu, ty to informace probíhaly v těsném sledu. Můj průvodce mě vyzval, abych přistoupil k (pro mě záhadnému) přístroji s velkou obrazovkou, u kterého stál další člen této posádky. Jakmile jsem přistoupil ihned se spustil další proud informací. Průvodce pravil: „Toto je za řízení, které nám umožňuje zaměřování pozitivních i negativních vibrací na základě astrálních spojení. Teď je zaměřeno na tvoji modrou planetu.“

Obraz se rozzářil a já viděl jakousi změť různobarevných čar, bílých a černých fleků. Převládala černá místa. Působilo to na mě jako bych viděl nějakou barevnou pavučinu. Dostalo se mi vysvětlení, že bílá znamená pozitivní vibrace, černá negativní vibrace. Čáry představují okamžité propojení mezi lidmi. A tento obraz je obrazem určitého celku. Tento přístroj umožňuje sledování astrálního propojení a vibrací u každého jedince. „Nejlépe vše pochopíš při zaměřením na konkrétní osobu. „Pravil můj učitel, chvíli něco dělal na ovládacím panelu a obraz se různě měnil, až se nakonec ustálil.

Uprostřed zůstal jasný bílý bod, od něho směřovaly paprskovitě různě silné čáry, větřinou světlé barvy, některé však byly i tmavé. Větřina těchto čar končila na bodech také různých barev, z těchto bodů se větvily dále. Tato pavučina již vypadala přehlednější. „Jasný bílý bod uprostřed je určitá osoba pozitivních vibrací. Nejkratřší a nejsilnější světlý spoj, který končí u dalšího světlého bodu je propojení mezi touto osobou a matkou. Je to základní

propojení. Vše ostatní vzniká během vývoje života tak, jak dochází ke styku s dalšími jedinci. Některá tato propojení během života zanikají, ale většina jich zůstává. Tahle síť má mnoho významů. Tato osoba je pozitivně naladěna, její myšlenky jsou čisté a plné lásky, tím pozitivně ovlivňuje své okolí, se kterým je propojena. Tato propojení jsou však oboustranná. Jsou zde propojení i na tmavé body. Tato osoba se během svého vývoje však setkala také s jedinci negativních vibrací a vzhledem k tomu, že šlo o trvalejší kontakt došlo k astrálnímu navázání. To znamená, pokud je vaše osoba silná, může pozitivně ovlivnit tyto negativní vibrace, ale také tomu může být naopak. Tyto negativní vibrace působí této osobě potíže nejvíce v oblasti fyzického těla - nemoci. Vše se vzájemně sčítá a odčítá, takže výsledkem je to, co převažuje. Vše se neustále mění a tyto výsledné vibrace se přenášejí do Vesmíru. Totéž, ale zrcadlově je vidět při zaměření na osobu negativních vibrací. Vše je tedy vzájemně propojeno a vše se vzájemně ovlivňuje. Převážná část nemocí, které se u vás vyskytují by zanikla, kdyby se přerušily tyto černé spoje a nebo ovlivnily tak, že by se přeměnily na pozitivně laděné - světlé. Na tomto příkladu je vidět, že velmi mnoho závisí na vás, samotných lidech.

Každý jedinec tedy neodpovídá pouze sám za sebe, ale tím, že je vše propojeno, ovlivňuje i výsledky celku a je tedy odpovědný i za celek. Podobná propojení směřují i ve vztahu k přírodě. Vaše myšlení tedy ovládá nejen bytí či nebytí jedince, ale i celé vaší planety.

Tyto vibrace se silně přenáší do celého vesmíru a všech dimenzí.

V současné době je vaše krásná planeta Země zahlcena negativní energií. Převládají Síly temna. Dokonce někteří jedinci, převážně v USA, podlehli nabídkám negativních civilizací. Výměnou za různé technologie, dosud neznámé na Zemi a tím vystavili své lidi různým pokusům těchto negativních civilizací. Tím ovšem tito jedinci neprospěli své planetě, ale naopak umožnili rychlejší nárůst negativních energií. Tyto civilizace neporušili vesmírné zákony. Využili pouze toho, co jim umožnila vaše civilizace svým svobodným rozhodnutím. Byla to pouze výměna technologií, za možnost získání určitých poznatků z vaší planety. Takto skončil svůj výklad u mě stojící mimozemšťan.

„Pomalou se blíží čas tvého návratu. Chci ti ještě sdělit, že astrální cestou dostaneš ještě mnoho doplňujících informací a to formou vizí, nebo sdělení, aby jsi vše mohl lépe pochopit. Mnoho vašich jedinců se již vydalo správným směrem. Nejvíce míst s pozitivní energií vykazuje právě Česká a Slovenská republika. Zde se budeme snažit kontaktovat vaše představitele vlád. Jsme potěšeni, že jsi k nám našel cestu“. Průvodce řekl: „Nadešel již čas tvého návratu“. Uklonil se, též i já se uklonil a poděkoval. Poté mě vyzval, abych ho následoval. Dostal jsem se do užší oválné chodby, stěna se rozestoupila a

objevilo se světlo. Průvodce poodstoupil, zkrřížil ruce přes prsa a znovu se uklonil a řekl: „ Jdi a dotkni se světla a o nic se nestarej“. Toto jsem učinil. Cesta zpět byla rychlejší, nic jsem nevnímal, ani nepocítoval. Probudil jsem se v posteli vedle své ženy a cítil se velice dobře. Takto se tedy ukončilo mé astrální setkání se zástupci mimozemských civilizací.

SHRNUTÍ :

- cesta poznání začíná vždy u sebe samého
- je třeba najít lásku ve svém srdci a této lásce podřídít své chování, protože vše, co činíme musí být protknuto láskou.

Mnoho lidí spojuje lásku pouze se sexem, to ale nestačí. Musí se naučit milovat všechna ostatní stvoření „živá i neživá“.

To znamená přírodu - rostliny, zvířata i naši planetu Zemi, která je na vyšší úrovni, nežli jsme my sami.

- Zákon čisté lásky je jeden z nejsilnějších kosmických zákonů. energii, kterou vydáte jiné bytosti, získáte zpět v mnohem větší míře a to od Stvořitele našeho. Tím se zvyšuje vaše duchovní úroveň.

(5)

POKRAČOVÁNÍ UDÁLOSTÍ

Předchozí události poměrně ovlivnily můj dosavadní život, to už jsem se zmínil v minulé kapitole. Neustále jsem se ke svým prožitkům vracel. Čas neúprosně běžel a já pozapomněl na své pozemské povinnosti. Veškerý svůj volný čas jsme trávili s manželkou na naší chatě, prožívali jsme krásné večery pod hvězdami.

Práci na stavbě jsem neustále odsouval, stále bylo mnoho jiných věcí, které jsem musel udělat a na to nejdůležitější - stavbu, nezbyl čas. Bylo to jakési zastavení v mém životě, které trvalo až do poloviny měsíce srpna 1995. Tehdy se stala událost, která opět poznamenala můj život. Později jsem pochopil, že to byl trest boží za to, že jsem nepokračoval v práci, kterou jsem měl dělat (stavbu domku). Co se vlastně stalo:

Byl krásný letní den, byl jsem s manželkou na chatě a rozhodl jsem se, že udělám novou lavičku před chatou, protože původní se už pomalu začala rozpadávat. Začal jsem řezat na cirkulárce a připravovat si tak materiál na už zmíněnou lavičku. Manželka připravovala oběd. Asi po hodině řezání se to stalo, ani nevím jak. Uřízl jsem si kus palce a silně potrhál ukazovák na pravé ruce, všude bylo plno krve. Bolest jsem zpočátku necítil. Potom již následovaly události takto - manželka mě odvezla do nemocnice, kde jsem dostal injekce proti bolesti a čekal až bude volný operační sál. Na operačním sále jsem se dozvěděl, že mě budou muset část palce amputovat a zbytek se pokusí zachránit. Moje intuice mi radila, abych si palec nenechal amputovat a tak jsem nedal k této amputaci souhlas. Požádal jsem o začištění rány a zašití. Chvilí jsem se s lékařem dohadoval, potom souhlasil s tím rizikem, že když se nebude palec hojit, tak mě budou muset amputovat celý palec. Po ošetření mě manželka odvezla domů a já mohl o všem přemýšlet. Stále se mi vynořovala jedna myšlenka - jak teď budu moci postavit dům, když budu neschopen s pravou rukou něco dělat. Vždyť palec je nejdůležitější částí na ruce kterou člověk používá při práci. Snažil jsem se o astrální spojení, ale vše bylo marné, protože jsem bral plno prášků proti bolesti. Za několik dní jsem si uvědomil, že se musím obrátit a sílu hledat sám u sebe. A s tím jsem také začal.

Došel jsem k přehodnocení situace a konečně začal zase pozitivně myslet. Byl jsem dlouho v nemocenském stavu a tak bylo dost času na přemýšlení.

Ihned následující víkend jsem požádal ženu, aby mě odvezla na chatu, abych tak byl zase blíže k přírodě. Ten den jsme seděli dlouho do večera venku, dívali se na hvězdy a hovořili o všem možném. Bylo již pozdě a než jsme šli spát, tak jsme se postavili na základy našeho budoucí domečku a dívali se směrem na jihozápadní oblohu. Vzájemně jsme se přitulili. Rukou jsem nemohl hýbat, stále to hodně bolelo. Jak jsme tak stáli a přemýšleli, zda vůbec ten dům někdy postavíme, tak jsme si náhle všimli pohybujícího se jasného světla. Světlo se přibližovalo směrem k nám až bylo rozeznat zřetelně, že se jedná o kruhový objekt. Ovládl nás zvláštní příjemný pocit. Objekt se pomalu blížil naším směrem až bylo rozeznat uprostřed dva velké obdélníkové výstupky. Po obvodu objektu svítila střídavě bílá a červená světla, občas měnící intenzitu. Objekt se na chvíli zastavil. Výšku, ani velikost nemohu odhadnout, ale tento objekt se zdál být dost veliký. Náhle se v naší těsné blízkosti objevila tři podlouhlá světla modrá vlnící se světla. Vypadalo to jako světelné sloupy, dosahující přibližně 2,5 – 3 m výšky. V tento okamžik jsem přestal vnímat veškerou bolest. Ovládl nás oba úžasný pocit štěstí a míru. Byl to zvláštní pocit, který jsme ještě vůbec ve svém dosavadním životě nezažili. Vše bylo naplněno obrovskou láskou. Uvědomil jsem si, že je to materializace nějaké nám neznámé energie. Světla se neustále vlnila a

připomínalo to vlnící se postavy. Energie, která z nich vycházela byla silná a strašně příjemná. Byly to úžasné pocity, které nás oba provázely. Po chvíli světla náhle zmizela a za krátkou dobu byl slyšet tlumený hluk jakoby reaktivních motorů, ale úplně jiné frekvence, než je běžné třeba u letadel. Objekt se dal do pohybu a velkou rychlostí zmizel směrem na severo - západ. Dráha tohoto objektu připomínala písmeno „S“.

Nyní jsem si konečně uvědomil, že vše dojde ke zdárnému konci. Veškeré deprese zmizely a zůstala zase čistá víra ve šťastný konec. Běh života plynul dál a já docházel do nemocnice na převazy.

K žádné amputaci palce nedošlo, protože se vše začalo dobře hojit. Další týden jsem šel opět na převaz do nemocnice. Cesta k nemocnici vede přes velký park. Když jsem se vracel zpět přes park domů, tak jsem se na chvíli na cestě zastavil a zaposlouchal se do zpěvu ptáků. Ačkoliv běžně bývá v parku dost lidí, tentokrát toto místo bylo liduprázdné, pouze ptáci krásně zpívali. Po chvíli jsem se vydal po rovné a široké cestě směrem k autobusové zastávce. Náhle jsem si všiml, jak proti mě jde pomalým krokem vyšší starší muž, v pravé ruce měl dřevěnou hůlku, podobnou těm, které nosí houbaři a v levé ruce nesl pletenou síťovku, která se nosila v padesátých letech. Tento druh tašky si pamatuji ze svého mládí. V síťovce nesl pár drobností. Pomalu jsme se blížili k sobě a moje oči jakoby byly přitahovány na tohoto muže. Nemám ve zvyku se zastavovat s neznámými a dávat se s nimi do řeči. Ale tentokrát to nějak nešlo. Když jsme byli blízko sebe, tak jsem pozdravil a on mi odpověděl: „Já ti též přeji krásný den, panáčku“. Tak jsme se zastavili a dali se do řeči. Neustále mě přitahovaly jeho oči, byly tak zvláštní, jako bych už je někdy viděl. Neznámý řekl: „To je ale dnes krásný den a copak se ti to stalo s tou rukou, panáčku?“ Tak jsem mu vše vyprávěl, když jsem skončil, tak mi odpověděl: „Panáčku, neměj žádné obavy, zranění se ti úplně zahojí. Tvé ruce ten dům postaví a udělají ještě daleko víc. Čeká je ještě hodně práce. Vždyť ty jsi ještě mladý. To mě už je 90 let.“ (Mezi námi, já bych mu hádal tak 60 let.)

Náhle ze mě všechno jakoby spadlo, měl jsem dobrý pocit. Dál jsme se bavili o mnohých věcech. Řekl, že jde za manželkou do nemocnice, že jí nese nějaké drobnosti. Důraz kladl na to, že je dnes velmi špatná doba a že je všude moc draze a vzpomínal na časy, kdy se sklízely všechny meze a hospodáři se dohadovali o to, kdo kterou mez vyčistí. Říkal, že tehdy bylo na zemi nejlépe, protože bylo všude mnoho lásky. Ani nevím, jak jsme tam dlouho stáli, jenom vím, že za celou tu dobu kolem nás nikdo neprošel. Neznámý ukončil rozhovor s tím, že řekl: „Nebudu tě již zdržovat, jistě pospícháš domů. Pře ti ještě jednou krásný den a bůh tě opatruj.“ I já jsem mu znovu popřál hezkého dne a hodně zdraví. S tím jsme se rozešli. Udělal jsem tři kroky svým směrem, náhle jsem se zastavil a ohlédl zpět. Chtěl jsem se ještě

podívat za neznámým. Nikoho jsem však neviděl, ačkoliv cesta byla rovná a nikde nebylo žádné křoví, ani odbočující cesta, kde by se mohl schovat. Prostě neznámý zmizel, pouze ptáci krásně zpívali. Cítil jsem po celém svém těle zvláštní, ale krásný pocit. Vše mi připadalo, jako bych se potkal s kouzelným dědečkem z pohádky. Ani nevím, jak jsem se dostal domů.

Mé zranění se začalo celkem dobře hojit, dokonce palec začínal dorůstat. Čas začal rychleji ubíhat a já byl plný optimismu, již jsem nepropadal beznaději a začal silně věřit, že má ruka bude nakonec opravdu v pořádku a budu moci pokračovat ve své práci.

O sobotách a nedělích jsme pravidelně jezdili se ženou na svoji chatku, kde jsme měli základy pro svůj budoucí domek. Naše dospělá dcera zůstávala doma. Proč se ale o tom zmiňuji? Jednou v měsíci září jsme opět odjeli na naši zahradu. Byla sobota a večer přijela naše dcera Iveta. Byla velmi rozrušená a ve špatném psychickém stavu. Dozvěděli jsme se od ní, že jí zemřela její činčila Bára (byl to je jí největší mazlíček). Přivezla činčilu s sebou s tím, že ji pochováme na zahradě. To jsme také udělali, šli jsme do chatičky a snažili jsme se naši dceru z jejího psychického šoku nějak dostat. Ale nedařilo se nám to. Byl již pozdní večer a náhle jsem dostal informaci, že máme jít ven. Vyšli jsme tedy všichni ven. Obloha byla plná hvězd a téměř nad námi jsme uviděli velký kruhový objekt, který byl o něco výše, než při prvním sledování. Po obvodu svítla střídavě bílá a červená světla, tato světla rotovala. Uprostřed tohoto rotujícího kruhu svítla červená světla, která vytvářela blikající trojúhelník. Ovládl nás velmi příjemný, uklidňující pocit a u dcery došlo k okamžitému odstranění její psychické deprese. Všichni jsme se objali a pozorovali tento objekt. Doba pozorování byla přibližně 5 minut. Poté se UFO začalo pomalu vzdalovat vzhůru, objekt se začínal zmenšovat a velkou rychlostí zmizel směrem k jihu.

Deprese byla pryč a dcera pochopila, že své činčile již nemohla pomoci a že smrt je pouze jedna strana mince. Všichni jsme byli na plnění velkým množstvím energie a lásky. Tím skončilo další setkání s mimozemskou civilizací.

Tento rok byl sice pro mě špatný na práci, protože zranění mě to stále neumožňovalo. V tomto roce došlo ještě jednou k pozemskému pozorování a to přibližně o měsíc později. Toto pozorování trvalo přibližně 8 minut. Spolu s manželkou jsme spatřili objekt ve stejné výšce jako při předchozím pozorování. Tento objekt bylo nejdříve vidět jako jasný, pohybující se bod na jižní obloze, který se zvětšoval tak, až bylo rozeznat opět střídavě blikající červená a bílá v kruhu rotující světla, různě měnící intenzitu. Rychlost a výška

tohoto objektu se měnila. Objekt opsal spirálovitou dráhu a zmizel směrem na východ. Naše pocity byly stejné jako při předchozích pozorování.

Tato pozorování, která jsem uvedl, byla nepřesvědčivějším důkazem z pozemského hlediska a měla obrovský vliv na náš život. Na naší obloze se objevuje mnoho různých úkazů, ne však vždy jde o mimozemskou civilizaci.

Čas neúprosně běžel a rok se chýlil ke svému konci. Ruka se stále více hojila, začal dokonce dorůstat palec, včetně nehtu a i přes veškerá proroctví lékařů, jsem začínal pomalu tyto prsty ovládat. Začátkem roku 1996 jsem začal s rehabilitací. Když se zdálo být opět vše v pořádku, tak jsem se vrátil zpět do svého bývalého zaměstnání. Ovšem jaké bylo moje velké rozčarování, když mě zaměstnavatel dal výpověď, protože během mé nemoci byl na moje místo přijat někdo jiný. A tak jsem se ocitl bez zaměstnání. Opět další překážka v životě. Ruku jsme měl zdravou, mohl jsem pracovat, ale nebylo kde. Krátce nato přišla o práci i moje manželka. Byla to rána pod pás, ale kupodivu jsme se s tím celkem dobře vyrovnali. Vzhledem k tomu, že jsme měli dostatek času, tak jsme se rozhodli, že budeme pokračovat ve stavbě. Dva dny v týdnu jsme vymezili na shánění nového zaměstnání a zbytek času jsme věnovali stavění našeho domku. Přátelé nám říkali, že jsme blázni, tohle, že nemůžeme zvládnout. Protože jsme měli minimum finančních prostředků a navíc jsme byli oba nezaměstnaní. My jsme však dali pouze na naše vnitřní přesvědčení. V létě se nám podařilo získat nové zaměstnání a tím hlavně přísun finančních prostředků, kterých nebylo dost. Čas jsme opět rozdělili mezi zaměstnání a stavbu.

Zde se chci pozastavit pouze u jedné věci. Manuální zručnost se neustále zvětšovala. Vždy, když byl nějaký problém a já si nevěděl rady, stačilo s tímto problémem jít večer spát a ráno jsem již věděl, jak problém vyřešit. Na stavbě jsme se snažili pokud možno udělat vše svépomocí, občas pomohli kamarádi a dcera se zetěm. Nakonec jsme vše úspěšně zvládli, sice někdy byly drobné problémy, ale stálo to za to. Nyní jsem si teprve uvědomil smysl tohoto zdánlivě podivného úkolu. Zde jsem pochopil, že naše myšlenka je skutečně tvořivá a má sílu, zvláště když se spojí ještě s myšlenkou jiného člověka taktéž naladěného. Pak téměř neřešitelný úkol se dá splnit. Navíc jsem si zde ověřil ještě možnost, získávání energie z vesmíru a přírody, která je nutná k fyzické práci a životu.

A tak jsme se nakonec přestěhovali do našeho nového domečku, obklopeném krásnou přírodou. Tím končí jedna etapa života na této krásné planetě. Byla to též etapa obrovského poznání a jsem velmi rád, že mě bylo umožněno napravit své chyby a dojít k tomuto poznání. Tím samozřejmě toto

povídání nekončí, ještě se chci se čtenáři podělit o poselství a poznání, která mi byla dána vesmírnými bytostmi a postupně během času se vybavovala.

SHRNUTÍ:

- mimozemská forma života existuje a snaží se nás kontaktovat
- UFO nejsou žádné přeludy, ale skutečnost - pouze lidé si toto nechtějí připustit, protože stále přetrvává názor, že člověk je nejdokonalejší bytost ve Vesmíru a nějaké jiné dimenze žítí je pro lidstvo pouze fantazie
- své činy a zdraví ovlivňujeme svým přesvědčením
- jako lidé jsme na této planetě samozřejmě nejdokonalejší, ale je třeba si uvědomit, že jsme součástí velkého ekosystému této planety. A to že jsme dokonalí nám ovšem nedává právo ničit tuto planetu, protože naše planeta je součástí dalšího většího celku (a to znamená celého Vesmíru).

(6)

ŽIVOT A PLANETA

Již jednou v minulosti byla naše planeta osídlena vyspělou civilizací, která byla na vyšší duchovní úrovni, než je naše současná civilizace. Její duchovní potenciál byl vysoký, tudíž i její technologie byly na jiné úrovni - nebyla závislá na materiálních hodnotách. Zdálo se, že vývoj této civilizace jde správným směrem, přesto však začalo docházet k porušování vesmírných zákonů. Energie, kterým tato civilizace vládla, začala být zneužívána k získání moci a nadvlády některých skupin. Začalo docházet k porušování celého systému, což v závěru vedlo až k sebezničení celé společnosti (Atlantida). Došlo k obrovským katastrofám a zničení všeho, co bylo vybudováno. Planeta Země prošla velkým očišťovacím procesem. Po těchto velkých změnách byla naše planeta znovu osídlena našimi předchůdci, ovšem na nižší vibrační úrovni a tím i více závislých na materiálních hodnotách.

Byl zde zabudován jakýsi program postupného vývoje zvyšování duchovních a tím i vibračních energií s prodlužováním dožitého věku jedinců. Postupným vývojem jsme se dostali až do dnešní doby.

V současné době při ideálních podmínkách bychom mohli využívat naše fyzické tělo po dobu 135 let. Toto je naše současná hranice možností. Tato doba života je rozdělena do tří etap vývoje, zhruba po 45 letech. Pouze pár jedinců se dosud maximální hranici věku dosud přiblížilo.

Dá se říci, že zhruba jednu třetinu života ztrácíme vinou špatného životního prostředí, to jsme si ovšem zavinili sami. Nyní se pokusím zhruba přiblížit diagram tohoto vývoje od narození.

Život člověka začíná početím. Toto počáteční stadium patří k celku jednoho života - v každé vývojové fázi je člověkem. Již v několika týdnech těhotenství se nachází světlý zhuštěný energetický obal kolem plodu. Toto ještě není vlastní aura dítěte, ale připravená duchovní podstata. Teprve těsně před porodem dítěte dojde k transformaci této energie do těla dítěte. Až po této transformaci se duše dítěte ztotožňuje s fyzickým tělem. Pro zajímavost lze uvést, že duše je na nové vtělení připravována dlouho předem a je vnímatelná citlivými jedinci jako zhuštěná energie ve tvaru vejce. Některá duchovní podstata si na svět přináší tzv. karmu ze svého předešlého života, což poté negativně ovlivňuje vývoj tohoto člověka. Po narození má člověk před sebou první a nejdůležitější etapu svého vývoje, tj. zhruba do 45 let. V této etapě musí zvládnout nejvíce věcí. Rychle se vyvíjí tělo i duše. Zhruba do 6 až 7 let je tento člověk plně otevřen všem energiím vesmíru. V dalších letech se začínají uplatňovat více energie pozemské a vyšší centra, která byla schopná přijímat vesmírnou energii se začínají přivírat. Zde záleží na dalším vývoji, zda se znovu otevřou. Do tohoto prvního zlomu ve svém životě tento malý človíček má možnost vnímat i jiné dimenze, může vidět a slyšet jiné bytosti z těchto dimenzí. Jelikož je propojeno částečně podvědomí i vědomí, může si vzpomenout i na svůj minulý život. Dále dochází k rychlému rozvoji na bázi pozemského života. Musí se mnohému naučit a začíná řešit problémy, které mu život připraví. Toto je nejrušnější úsek ve vývoji. Pokud v této etapě se tento jedinec dopustí chyb, to znamená, že špatně vyřeší některé situace, tak má možnost ještě v další třetině života toto všechno napravit. To znamená, že zhruba po 45 letech života se bude dostávat do podobných situací, které už někdy prošel a musí je znovu řešit. Pokud se jedinec nedopustí v životě mnoha chyb a žije v souladu s vesmírnými zákony, může se dožít vyššího věku.

Nyní nastává období velkých zvrátů v přírodě, v kosmu a v lidech. Životní podmínky kladoucí velké nároky pracovní a psychické na člověka, je třeba

změnit. Člověk změnil tvář této země ke svému prospěchu i neprospěchu. Úroveň znečištění se promítá do naší potravy, našeho dýchání a také do celého našeho těla - krve, tkání apod... Pro většinu lidí je nyní zatěžkávací doba. Stále se zvětšující skleníkový efekt, rychlejší změny vibrací v prostoru kolem země, zvýšené záření slunečních paprsků - to jsou jen přírodní jevy, které působí na člověka. K tomu je třeba ještě přičíst vztahy člověka k ostatním lidem, především nedostatek lásky a velká nenávisť a závist mezi lidmi. Je nutné pro zdraví budoucích dětí, dát nejdříve do pořádku vztah ženy a muže. Partneři stále více hledají náhradu lásky jinde.

Rodina by měla dát přednost společné pohodě před nadbytečným materiálním zabezpečením. Objevit znovu lásku, harmonii a šťastné chvíle všedních dnů. Žít spolu v souladu a pohodě, věnovat se s láskou svým dětem. Pro zlepšení zdravotního stavu se naučit vnímat své tělo, myšlenky, svoje pocity. Naučit se mít čas nejen na práci, ale i na sebe a odpočinek, především v přírodě. Pokud k tomuto člověk nepřistoupí, nemůže počítat se svým zdravím. Protože **Stvořitel** dal člověku svobodnou vůli, mohou lidské myšlenky vytvořit jak dobro, tak i zlo. Ve své vnitřní podstatě je člověk vždy proniknut Božím vědomím, aniž by o tom věděl, nebo si to uvědomoval.

V blízké budoucnosti bude odstraněno rozdělení rozumu a intuice. Naše duchovní podstata povede rozum i tělo, dojde k jednotě našeho fyzického těla s duchovním tělem. Nastoupí obětavost a láska ke svým bližním. Zatím zde stále působí polarita - pól dobra a zla. Tato polarita se však zruší a nastoupí dosažení světla a lásky na této planetě. Láska je jen jedna, v současné době je bohužel obsažena v obou pólech, proto pro dnešního člověka cesta lásky není jednoduchá. Dále si musíme uvědomit, že mnoha bolestmi a lopotou nás **Stvořitel** vede k větší pokoře a dokonalosti. Čím více je duše závislá na Boží milosti, tím více touží po dokonalosti. Pokud chce člověk přijmout lásku do svého srdce, musí mít toto srdce otevřené a očištěné od všech negativních vibrací. Toto vše také souvisí s naším zdravím. Dokážeme-li přijmout cestu světla, tak jsme i sami sobě léčitelem.

SHRNUTÍ:

- budoucnost naší krásné planety závisí na každém z nás
- průběh svého života si sami ovlivňujeme (každý strůjcem svého štěstí)
- láska přitahuje lásku, zlo přitahuje zase jenom zlo a nenávisť zase jenom nenávisť
- co kdo zaseje, to také sklídí !!!

(7)

ENERGIE A VIBRAČNÍ POLE ČLOVĚKA

Tato kapitola by vydala obsahově na celou knížku. Již bylo o této problematice mnoho napsáno, proto se budu snažit o stručnější popis.

Většina lidí považuje **svět hmoty** a tím také **fyzická tělesa** za jedinou realitu, protože pouze tu mohou vnímat svými fyzickými smysly a racionálním rozumem. Jestli že také patříš k těmto lidem, kteří mohou akceptovat pouze hmotné předměty jako realitu, tak zkus přemýšlet o tom, co se stane s energií, když toto tělo zemře a s jeho životní silou, která oživuje fyzické tělo a dává mu citlivost a schopnost projevu. **Fyzikální zákony** říkají, že energie nikdy nemizí, pouze se přeměňuje - transformuje. **Duchovní síla**, která působí na hmotnou **formu těla**, je složena ze systému energií, bez kterého by **fyzické tělo** nemohlo existovat. Tento systém se skládá ze tří základních složek:

- 1) **aura** (energetické tělo)
- 2) **čakry** (energetická centra)
- 3) **nádí** (rozvodné kanálky).

Nádí je jakási analogie tepen, jejichž úlohou je rozvádět pránu - neboli životní energii, v celém systému fyzického těla. Jedna z jejích forem se projevuje jako dech, který nám umožňuje tuto energii přijímat.

Úroveň vědomí každé formy života závisí na **frekvenci energie**, kterou dokáže přijímat a udržovat. U zvířat je to nižší frekvence, než u lidí a u vyvinutých (duchovně) lidí je to vyšší frekvence, než u těch, kteří stojí na počátku svého vývoje.

Dále v každém těle jsou **čakry**, které jsou propojeny vzájemně s rozvodnými kanálky a jsou v úzkém vztahu s AUROU člověka. Je také vytvořeno propojení na takzvanou **hadí sílu**, která se vytváří na spodní části páteřního kanálu. Tato vnitřní síla člověka se také nazývá KUNDALINI. Pročišťuje-li se člověk duchovně, tak tato energie stoupá vzhůru a spojí člověka s duchovním vědomím. Mnoho lidí má tento kanál otevřený, aniž by si to uvědomovali. Během života je neustále pročišťován a nebo naopak se uzavírá a to má za následek bloky na páteři a tím různá onemocnění páteře. Energie, která nemůže proudit poté vytváří fyzické potíže.

Čakry v tomto rozvodném energetickém systému představují jakési přijímací stanice, transformátory a rozdělovače energie různých frekvencí do všech částí těla. Kromě toho ještě vyzařují energii do okolí. Tímto systémem je člověk v bezprostředním spojení se silami, které působí na různých úrovních bytí v jeho okolí a v celém kosmu.

Fyzické tělo je obklopeno energetickým obalem, kterému se říká AURA. Ta je vytvořena ze čtyř vzájemně se ovlivňujících vrstev:

- 1) **ÉTERICKÁ**
- 2) **EMOČNÍ - ASTRÁLNÍ**
- 3) **MENTÁLNÍ**
- 4) **DUCHOVNÍ.**

Každá z těchto vrstev má svoji základní frekvenci. Nejnižší má éterická vrstva, která je nejbliže k fyzickému tělu. Jednotlivé vibrační vrstvy nejsou však od sebe odděleny, vzájemně se prolínají, i když každá kmitá uvnitř svého frekvenčního rozsahu.

Nyní pro přehled uvedu zjednodušený popis těchto energetických vrstev.

ÉTERICKÁ energetická vrstva má rozsah a tvar jako fyzické tělo, je to éterický dvojník. Je nositelem tvůrčích sil a vší fyzické citlivosti. Vytváří se při každé inkarnaci znovu a zaniká do sedmi dnů po smrti fyzického těla. Zde platí, že tělo zemřelého by mělo být pohřbíváno, nebo spalováno až po sedmi dnech, aby nedocházelo k násilnému odtržení duše od fyzického těla. V této době totiž dochází k přetržení stříbrného spoje, které propojuje fyzické a duchovní tělo. Do sedmi dnů musí tato duše opustit pozemskou rovinu. Ostatní vrstvy přetrvávají i po smrti a při každé další inkarnaci se spojují s nově vytvořenými fyzickými těly. Éterická vrstva získává životní energii ze základních čaker - a to skrze třetí čakru z vesmíru a přes první čakru ze země. Tyto energie se starají o životní rovno váhu v tělesných buňkách. Pokud je organismus nasycen energií, vyzařuje přebytečná energie skrze čakry ven a vytváří éterickou auru. Je to ochranný plášť, který zabraňuje nemocem a škodlivým látkám, aby pronikaly do těla. Jde o přirozenou ochranu člověka, aby ne onemocněl z vnějších příčin. Příčina onemocnění je vždy v člověku samém. Negativní myšlenky a emoce, stejně jako negativní způsob života tuto přirozenou ochranu zeslabují. Vznikají díry nebo trhliny na auře, kterými mohou pronikat do těla negativní vibrace a tím způsobovat nemoci. Navíc těmito trhlínami může unikat životní energie.

Na základě úzké souvislosti mezi stavem fyzického těla a vyzařováním éterické vrstvy se pak často mluví o tzv. „zdravotní auře“. Dříve, než se

nemoci projeví na fyzickém těle, projeví se v éterické auře. Další důležitou funkcí éterického těla je sloužit jako prostředník mezi vyššími vibračními vrstvami a fyzickým tělem.

EMOČNÍ - ASTRÁLNÍ vrstva je nositelem našich pocitů, emocí a charakterových vlastností. U málo duchovně vyvinutého člověka jsou obrysy této vrstvy sotva znatelné, bývá chaoticky uspořádaná. Čím více se rozvíjí city a charakter člověka pozitivním směrem, tím je jeho emoční vrstva jasnější a čistší. Může vyzařovat až několik metrů od fyzického těla. Zrcadlí se zde každý momentální pocit. Zde se pak uskutečňuje princip vzájemného přitahování lidí stejného charakteru. Frekvence energií, které vysíláme, přitahují stejné frekvence ze svého okolí a spojují se s nimi. Frekvence strachu v člověku ho vtahuje do situací, ve kterých je tento jeho strach znovu potvrzován. Jestliže v sobě má agresivitu, bude se stále znovu setkávat s lidmi, kteří žijí na stejných vlnách frekvence. Totéž platí v opačném případě. Mentální vrstva ovládá vnější chování, ale nedokáže zrušit nevědomí emoční struktury. Vyšší „já“ nesoudí a nerozděluje zážitky na „dobré“ a „zlé“, ukazuje nám, že zažíváme určité věci jen proto, abychom porozuměli, které pocity a která jednání mají za následek odtržení od božské prapodstaty a způsobují tak utrpení a také abychom se naučili znát kosmické zákonitosti přirozeného vyrovnání. V životních situacích, ve kterých se dnes často cítíme jako „oběti“, jsme byli v minulých životech často jako „původci“. Schopnost přitahovat, co si přejeme, je jen přirozený následek dokonalé emoční vibrační vrstvy, která kmitá na nejvyšších frekvencích.

MENTÁLNÍ vrstva to jsou v podstatě naše myšlenky, ideje, racionální i intuitivní poznání. Její frekvence je vyšší než u éterické a emoční vrstvy, její struktura je řidší. Funkce mentální vibrační vrstvy je přijímat a rozumem integrovat univerzální pravdy. Poznání, které k nám přichází z duchovní roviny se projevuje jako intuice, často také jako obrazy a ty pak bývají transformovány do vyslovených myšlenek. Je-li mentální vrstva dokonale vyvinuta, stává se zrcadlem duchovní vrstvy a umožňuje člověku v životě realizovat moudrost a poznání vyššího „já“.

DUCHOVNÍ energetická vrstva má nejvyšší frekvence vibrací ze všech. U dokonale probuzeného člověka může aura, zásluhou této duchovní vrstvy, vyzařovat velmi daleko. Z duchovní roviny bytí proudí nejvyšší a nejzářivější energie do této duchovní vrstvy. Tato energie je částečně proměňována ve vibrace nižší frekvence, tím zaplavuje také nižší vibrační vrstvy a tak zvyšuje frekvenci všech těchto vrstev. Potom tyto jednotlivé vrstvy, v rámci své působnosti, mohou dosáhnout vyšší frekvence a tím i svého nejvyššího vyzařování. Z této roviny máme vnitřní přístup ke všemu stvořenému. Je to božská část v nás, která je nesmrtelná. Díky této duchovní rovině je možné

poznat cíl našeho bytí a porozumět smyslu našeho života. Jestliže se otevřeme těmto vibracím, získá náš život úplně jinou kvalitu.

(8)

ASTRÁLNÍ SPOJE

K veškeré složitosti těchto energií si člověk od narození vytváří ještě takzvané astrální vazby. O těchto vazbách jsem se již částečně zmínil. Základní astrální vazba při narození je jedna. Je to nejsilnější astrální spoj a to ke své matce. Tento spoj přetrvává po celou dobu života této dvojice. Další spoje si vytváří každý člověk tím, že se postupně dostává do styku s ostatními lidmi. Dalším důležitým spojem je vazba na svého otce, bratra, sestru. Jde o tzv. dlouhodobé životní propojení. Spoje, které vznikly pomocí lásky, nebo emocí, jsou silné a trvalé. Postupně, jak tento člověk roste, stýká se s různými lidmi, tak se tato síť spojů rozšiřuje. Astrální spoje nevznikají při krátkodobých setkáních. Ke vzniku těchto vazeb je vždy třeba různých emočních jednání. K čemu jsou tyto spoje užitečné? Vezmeme si příklad:

Matka a dcera - jeden astrální spoj. Po tomto spoji se přenáší vzájemně veškeré pocity a emoce. To znamená, že tyto dvě osoby se vzájemně velmi ovlivňují a to i na velkou dálku. Samozřejmě pozitivně (láska), ale i negativně (závist, kletby). Matka může velice dobře vycítit, že je dcera v nebezpečí, i když je hodně daleko. Je to jakási forma telepatie. Samozřejmě totéž probíhá i opačně. U dospělého člověka to představuje poměrně složitou síť, podobnou pavučině. Tyto sítě jsou vzájemně propojeny. To znamená, že jednání každého jednotlivce silně zasahuje na mnoho dalších lidí. Všichni jsme vzájemně propojováni a každý jednatel je pouze součástí celku.

Toto je jednoduchý popis velmi složitého energetického systému člověka. Bohužel naše současná lékařská věda vůbec nebere na vědomí tyto energie.

Každá myšlenka je energie a je tvůrčí. Vyšlu-li myšlenku lásky, vrátí se mi znásobená láska. Vyšlu-li však myšlenku nenávisti, vrátí se mi násobek téhož. Vyšlu-li tedy prvotní energetický impuls jakékoliv kvality, vrátí se znásobená energie téže kvality zpět k prvotnímu tvůrci. Přeji-li každému lásku, tím zesiluji a vlastně pomáhám násobit „zárodek“ stejné energie - myšlenky plné citu. Je-li nás deset takto tvořících, vrací se nám všem desetkrát zesílená energie lásky a světla. Závidím-li, nenávidím-li, božím-li

myšlenkou vše dobré, přitahuji k sobě souhrn všech myšlenek, energie negativní kvality = ZLO. Stejně přitahuje stejné (jeden z vesmírných zákonů).

SHRNUTÍ:

- svůj zdravotní stav si převážně ovlivňujeme svým chováním
- je nutné se osvobodit od negativního myšlení, to je zloby, nenávisti a závisti
- naučme se kontrolovat své myšlenky. Všichni jsme osobně zodpovědní za každý energetický impuls, vyslaný z vlastní mysli
- láska plodí lásku, strach plodí strach. Vyberme si tedy zodpovědně jak, čím a v čem chceme žít
- celosvětová množina převládajících energií (energetický potenciál této planety) rozhodne o jejím (našem) osudu.

Kolektivní vědomí je tvořeno součtem všech energií individuálního vědomí. Jde tedy o zodpovědnost každého z nás. Budoucnost je tedy obsažena v našich současných myšlenkách.

(9)

VZNIK NEMOCÍ

Tím, že se naše lékařství snaží všechny nemoci vyléčit jenom prášky, injekcemi, elektroléčbou apod. se stále točí na jednom místě. Tato věda se nemůže pohnout dopředu, dokud nepřipustí a neuzná i jiná těla, než fyzická. Kolik lidí bude muset ještě přijít za lékaři s různými problémy, aby se tito pohnuli z pozic a začali dále studovat, obracet se do sebe a neviděli jen množství bodů a tím i peněz, které získávají. Kdy už konečně lékaři připustí spolupráci s léčiteli a to i z pohledu, že i oni se mohou od nich lecčemu přiučit. Tato planeta se brání proti jednotlivcům, kteří jsou oslabení. Lékařská věda již zjistila, že nemoci předchází oslabení organismu, ale nechce připustit příčinu tohoto oslabení. Toto oslabení je vlastně porušení energetického pole těla - aury. Tato aura se poruší tehdy, když někde na těle přestane energie správně proudit. Většina nemocí vzniká právě nejdříve na auře a trhlinami

v tomto energetickém obalu pak proniká do fyzického těla. Převážná část nemocí má psychickou podstatu, když se tato podstata neodhalí, tak nelze úspěšně léčit a lékařská věda je bezradná. Jako je tomu například u rakovinových nádorů. Tato zhoubná choroba postihuje velké množství naší populace a úspěšnost léčby je velmi malá. Lékaři se snaží - operují, ozařují a využívají chemoterapie a různých léků. V některých případech dokonce úspěšně, ale tím, že se neodstraní příčina, tak mnoho lidí umírá a nebo v lepším případě se tato nemoc v převážné většině případů vrací a to do sedmi let po zákroku.

Nyní se chci zmínit o vzniku této zhoubné choroby z duchovního hlediska. Rakovina vzniká tzv. uzlinkami zla, tvořících se na astrálním těle. Tyto uzlinky se tvoří ze zlých, pomstychtivých a nenávistných myšlenek, které se šíří po astrálních spojích, vysílaných od osoby vůči tomu, o němž se vysílatel domnívá, že mu ublížil, nebo tak skutečně zlým skutkem učinil. Myšlenka je síla tvořivá a silná, nikdy se neztrácí ve vesmíru. Zde se uplatňuje jeden z již zmíněných zákonů: stejné přitahuje stejné. Každá taková myšlenka, vyslaná z mysli zlého člověka (vysílač) a je směřována na osobu stejného charakteru (přijímač) se ve stanici přijímací zachytí na astrálním těle. Tím dochází k propojení osob (vysílač - přijímač). Tento spoj je nabit zlem a protože ve vesmíru má nejvyšší moc dobro a láska, tak dochází k přetržení tohoto spoje, který se jeví jako napnutá guma. Ta se přetrhne a vrací se k oběma koncům, kde se zakotví. Tím se na auře vytvoří černá uzlinka, nabitá negativní energií. Je-li aura silná, dokáže si s ní poradit.

Pokud je těchto uzlinek větší množství, tak se vytvoří shluky energie, nabité zlem. Astrální tělo toto neunes a snaží se těchto uzlinek zbavit a to přenesením do těla fyzického. Tato energie prochází do našeho podvědomí, stává se uzavřenou buňkou, která putuje po těle a hledá místo, kde by se usadila. Musí hledat místo, které je něčím porušeno a zeslabeno. Toto oslabené místo není schopno odporu a proto se v něm zakotví. Vzhledem k tomu, že zpravidla zlé myšlenky nepřestávají být vysílány, opakuje se tento proces a nové buňky se stejnou cestou připojí k již zakotvené buňce, až vytvoří znatelnou formu, která je schopná se dále množit v hostitelském organismu. Co je tedy vlastně rakovina? Je to zhuštěné zlo a nenávist, nebo jinak - zhmotněná negativní energie. Tento příklad je uveden na dvojici osob, u kterých převažuje negativní energie. Tato zhoubná nemoc se nevyskytuje pouze u těchto jedinců. Samozřejmě může postihnout i osoby velice pozitivně zaměřené. U nich je příčina v astrálních spojích. Pokud tato osoba se během svého života navázala na větší počet jedinců s negativní energií a tito jedinci k ní stále vysílají své negativní myšlenky, tak není tato pozitivní bytost schopná bez cizí pomoci a lásky dlouhodobě odolávat těmto útokům. Na auře

této osoby dojde časem k porušení vrstev, vzniknou trhlinky a negativní energie začne působit.

Toto nejčastěji vzniká po rozvodu dvojic. Na počátku je zamilovanost a tím vzniká mezi dvojicí silný astrální spoj. Po čase dojde k rozvodu. Dvojice se sice rozejde, ale astrální spojení zůstává. Tato původně zamilovaná dvojice zůstává propojená a zamilovanost se mění v nenávist - zlo. Ne vždy to musí dojít až tak daleko, že vznikne rakovinový nádor. V lepším případě dochází k jiným, ne tak závažným onemocněním.

Dalším problémem pro všechny jedince jsou kletby a různě cílené útoky negativní energie.

Prevence je jednoduchá. Každý člověk musí začít sám u sebe. To znamená zbavit se především negativních myšlenek. Tím zamezí tomu, že se bude dostávat do kontaktu s negativně smýšlejícími jedinci, tím se zamezí vytváření astrálních spojů s těmito jedinci.

Vzhledem k tomu, že nádor vždy začíná duchovní cestou, tak i při léčbě je třeba začínat nejdříve stejnou cestou. A až poté se snažit vzniklý nádor odstranit. Pokud organismus nebyl ještě operován a ozařován, jsou zde dány dvě přírodní cesty. Obojí spočívají v zamezení výživy, především v přísunu bílkovin do tohoto nádoru a využití obrovské schopnosti našeho organismu. Jedna z metod pochází ze Švýcarska. Jedná se o 42 dní dlouhou zeleninovou dietu (půst), kterou zpracoval MUDr. Rudolf Breuss a je s úspěchem využívána. Druhá metoda je závislá na lékařské chirurgii a je známá pod názvem devitalizace od MUDr. Fortyna. Jde o podvázání rakovinového útvaru, tím se zamezí přívod živin k tomuto nádoru. I zde se využívá schopnosti regenerace našeho organismu. (Pouze v případě, jestliže jedinec ještě nebyl ozařován.) V obou případech se však nesmí zapomenout na duchovní léčbu a odstranění příčiny vzniku tohoto nádoru.

Bohužel pro nemocné, kteří trpí touto chorobou, zatím lékařská věda neuznává ani jednu metodu.

Jako příklad jsem uvedl nejzhubnější nemoc, která postihuje naši civilizaci. I většina ostatních nemocí vzniká duchovní cestou a je jen na každém z nás, zda připustíme, aby nějaká nemoc zasáhla naše fyzické tělo.

Samostatnou kapitolou jsou nemoci, takzvaně karmické. Jde o poměrně složitou věc, o které se zde nebudu šířit. Je to osobní záležitost každého jedince. Zde platí karmický zákon: Ten zabezpečuje duchovní růst bytostí formou **školy života**. Postup závisí na pochopení a zvládnutí učební látky

tohoto života. Nezvládnuté životní kapitoly jsou znovu nabízeny k řešení v tomto životě, ale většinou v následujících životech. Člověk je tvůrčí bytost a svou karmu ovlivňuje a vytváří, ať v pozitivním, či negativním smyslu sám.

SHRNUTÍ:

- onemocní-li astrální tělo, pak následuje i nemoc fyzického těla
- nerovnováha v energiích kolem těla přímo působí na fyzické tělo
- u každé nemoci je třeba odstranit příčinu a poté následek
- pochopení vesmírné zákonitosti je klíčové, vše závisí na vibracích energií těl - duší, neboť zde platí esoterický zákon - stejné přitahuje stejné

(10)

KOSMICKÉ ZÁKONY

Těchto zákonů je poměrně mnoho. Tento výběr jsem vymezil na sedm nejdůležitějších pro naši populaci.

(1)

Vůbec nejsilnějším kosmickým zákonem je - **zákon čisté lásky**. Mnohem více energie, než vydáte jiné bytosti, získáte od našeho **Stvořitele** zpět. Tím si povyšujete svou duchovní úroveň.

(2)

Zákon vývoje: Když bytost s vyšší duchovní úrovní pomáhá bytosti s nižší duchovní úrovní v jejím duchovním vývoji a všem ostatním živým tvorům, pomáhá tím sama sobě, neboť tím povyšuje svou vibrační duchovní úroveň.

(3)

Esoterický zákon: Stejně přitahuje stejné (duchovní energetické kvality).

(4)

Zákon inteligence (moudrosti): Bytosti vědomě uznávají prvotního Stvořitele všech a všeho. (Pro duchovní bytosti je na prvním místě.)

(5)

Karmický zákon: Umožňuje duchovní růst bytosti formou školy života. Postup závisí na pochopení a zvládnutí učební látky jejího života. Nezvládnuté životní kapitoly jsou nabízeny k řešení někdy znovu v témže životě a nebo v následujících životech. Vzhledem k tomu, že člověk je tvůrčí bytost, tak svou karmu ovlivňuje a vytváří v pozitivním, nebo negativním smyslu sám.

(6)

Zákon inkarnace: Platí pro duše odpadlé od **Prvotního Stvořitele**, tyto duše se musí zrozovat (inkarnovat) v hmotných tělech tak dlouho, dokud neodčiní své přestupky proti **Stvořiteli** a Jeho zákonům.

(7)

Zákon svobodné vůle: Každá bytost je svobodná, má právo činit svobodné rozhodnutí a nikdo ji nesmí ničím ovládat, ani omezovat. Civilizaci na vyšší duchovní úrovni je zakázáno zasahovat do vývoje civilizace nižší duchovní úrovně. Na Zemi působí masivní ovládnutí tzv. Silami temna - porušení výše uvedeného zákona, ale i lidé ze své svobodné vůle se nechávají ovládat, aniž by k tomu byli nuceni těmito silami (politika, média, věda atd.)

(11)

BUDOUCNOST NAŠÍ PLANETY A CIVILIZACE

V mnohých proroctvích se vyskytuje myšlenka o zániku této naší krásné planety. Není tomu tak, protože konec tohoto světa Stvořitel již nepřipustí. Je sice pravda, že se bude dít mnoho věcí, ale vše povede pouze k **očistění této planety od negativních energií a posunu do vyšší dimenze**. Planeta Země již nemůže dále snášet ničení ze strany lidí, tak dal Stvořitel povolení k očištným procesům, ne však ke zničení. Je připraveno několik variant, všechno ale záleží na každém z nás. Proto je třeba, aby se stále více jedinců začalo probouzet a svými pozitivními činy a myšlenkami tak eliminovalo současný stav.

Očistou se rozumí transformace hrubovibračních energií ve vybraných regionech osídlených lidmi, v ovzduší i na moři na jemnovibrační energie. Při tomto očišťovacím procesu bude použito především zemětřesení a pohyby zemských ker. Lidé budou vidět bourání budov

apod., ale nebudou vidět tuto transformaci, neboť ona není vidět očima, ale dá se cítit pouze srdcem (otevřeným láskou).

Proto jsou tyto informace mimozemských bytostí tak důležité, aby si lidé z planety Země uvědomili, co svým každodenním negativním chováním a jednáním způsobují.

Přechodem naší planety do vyšší dimenze se definitivně odstraní působení Sil temna. Dojde k vědomému propojení našeho podvědomí a vědomí. Tím již nebude umožněna přetvářka člověka jako je tomu dosud. V současné době je mnoho jedinců, kteří na této přetvářce staví svůj život a tím uvádějí v mýlku své okolí.

(12)

JAKÝ JE SOUČASNÝ STAV NAŠÍ PLANETY ?

Stav společnosti na celé planetě je úpadkový a živený ze všech stran Silami temna. Je to velké loutkové divadlo, kde loutky neznají úmysly a cíle řídicích - zasahujících Sil temna. Proto je tato společnost neživotaschopná (až na malou část) a nemá sama, bez jiné pomoci, šanci na přežití. Nabízená pomoc mimozemských civilizací vládám některých zemí je stále odmítána a to proto, že vlastní sobecké zájmy - kariéra - vždy převyšují nad společností jako celku. Znovu opakuji - vše závisí na svobodné vůli každého jedince. Vesmírné bytosti se nesnaží nic násilně změnit, ani u lidí, kteří se již otevřeli kosmickému vědomí. Jen někteří jedinci, jež se vydali na tuto cestu, mají pocit, že jim není pomáháno a stále trpí. I to je někdy potřebné! Potom už je jen na nich samotných, jak si vše dokážou regulovat a jaké životní postoje zaujmají při komplikovaných životních situacích. Každý člověk dostane termín na tzv. zkušební období a též úkoly, které korektně musí řešit ze zkušenosti a postojů z minulých životů - toto se nazývá zrychlená KARMA. Záleží jen na každém jedinci, jako formou tuto zkoušku splní. Někdo i propadne. Každému jedinci je částečně pomáháno informacemi, ale stále zůstává na jeho vůli, zda je přijme, nebo ne. Nejlépe se tyto informace přijímají ve stavu uvolnění (ne v hluboké meditaci). Je to spíše stav při vycházení z hladiny alfa (např. při usínání) - krátký moment, kdy je stále na vás, zda tyto impulsy zachytíte. Pokud je váš stav příliš impulsivní (tvrdošíjnost, rozpaky), nedojde k zachycení těchto impulsů. Někdy při zkoušce dostanete i tzv. „chytáky“. Když se na ně zavěsíte, sami poznáte, že jste jednali špatně. Poznáte to především na svém zdravotním stavu, bude se vám zdát, že váš život nestojí

za nic. Tehdy si položte otázku – proč ? A opět hledejte východisko. Někdy se zdá být zkouška těžká, je to potřebné, protože každé řešení takovéto úlohy zrychluje vibrace vašeho vědomí. Správné řešení úlohy vždy přináší pocit úlevy. Je to přesně tak, jako pocit matky při narození dítěte. Já sám jsem prošel již mnohými zkouškami jak v pozemské, tak i astrální rovině. Kdykoliv jsem byl ochoten přijmout pomoc, tak se mi jí dostalo.

Kosmická federace planet se stále snaží o navázání kontaktu s vládami naší planety. Nezbyvá již mnoho času, protože tyto vlády již mnoho příležitostí nevyužily. Vesmírní lidé jsou smutní z toho, co pozemské lidstvo způsobuje a kam směřuje jako celek. Podle vesmírných pravidel, ale nesmí svévolně zasahovat a vměšovat se do záležitostí planety Země. Mohou nám pomoci, ale budeme-li si to přát.

SHRNUTÍ:

- zde chci jen znovu připomenout, že každý je nejen strůjcem své ho osudu, ale osudu celé této planety. Tím je však odpovědný za budoucnost svých dětí
- tím, že lidé produkují negativní myšlenky, zvyšují tím negativní vibrace, které nevědomky vysílají do Vesmíru. Způsobují tím problémy nejen sobě, ale i všem ostatním civilizacím celého Vesmíru
- pokud lidé okamžitě nezačnou měnit své chování a myšlení, hrozí Zemi globální katastrofa. Záleží tedy na lidech, jaká alternativa očisty Země bude použita.

(13)

JAK DOSÁHNOUT SVÉHO DUCHOVNÍHO ROZVOJE ?

Každý člověk by se měl snažit poznat své poslání zde na Zemi. K tomu je nutné na sobě duchovně pracovat. Ten, kdo pomáhá jiným v duchovním růstu, pomáhá i sobě k duchovnímu růstu - přímá úměra.

Především musíme eliminovat své negativní jednání a myšlenky, neboť tyto způsobují, již výše zmíněné hrubé vibrace. Místo těchto špatných myšlenek lze vyzařovat lásku (jemnovibrační energie) a úctu k sobě, ale i

k ostatním lidem. Dále také tuto lásku věnovat zvířatům, přírodě a naší planetě Zemi.

Nyní bych chtěl uvést několik zásad, které směřují k většímu duchovnímu růstu:

- odbouřejme závist a žárlivost
- vyvarujme se zlosti a hněvu
- neopovrhujme planetou Zemí tím, že budeme mít např. 2 domy nebo 2 auta, neboť zdroje potřebné ke vzniku nadbytečných věcí pocházejí ze Země a nesmí se s nimi plýtvat
- obraťme svoji pozornost k přírodě a zkusme si uvědomit, že jsme její součástí
- minimalizujme myšlení na peníze a mamon, jako např. Ipění na majetku
- učme se být v každé situaci nad věcí a naučme se také odpouštět
- nenechejme se nikým ovládat, ale také se nesnažme ovládat druhé
- nikomu nic neurčujme a nevnucujme
- budme ohleduplní, pomáhejme slabším a potřebným
- budme tolerantní a mějme pochopení ve všech situacích
- nevěnujme se sexu a erotice bez lásky
- snižme potřebu masa a alkoholu
- nesledujme filmy o násilí
- nemějme v bytě knihy a videokazety o násilí (jsou to hrubovibrační zářiče)
- budme schopní stále přijímat kvalitní informace

- předpokladem pro spojení s mimozemskými bytostmi je naplnění podmínek pro kontakt. To je dodržování vesmírných zákonů a obrovská touha po poznání a to vše dělat s láskou a pokorou.

(13)

ZÁVĚR

V rámci začátku nového věku Vodnáře, začala vstupovat naše sluneční soustava, tedy i naše planeta Země po 24 000 letech do fotonového pásu Galaxie. Tento fotonový pás je pásem jemnovibrační energie plné lásky, bohaté na informace. Tím končí fáze působnosti Sil temna na této planetě a nabízí se tak jedinečná možnost vymanit se z tohoto jejich vlivu. Především z jejich myšlenkových impulsů, které jsou hrubovibrační. Toto všem obyvatelům této naší planety lépe umožní povýšit si své vibrace a tím pozitivně ovlivnit další vývoj událostí. Slunce začalo vstupovat do fotonového pásu v roce 1998 a tento vstup ukončí přelomem roku 2001 a 2002.

V současné výjimečné době je dána co největšímu počtu bytostí na naší planetě možnost pozvednout svoji duchovní úroveň a postoupit tak do vyšší dimenze a to do vyspělé civilizace Vesmírných lidí.

Nejdůležitější je nyní, aby lidé otevřeli svá srdce (nitro), aby mohla do nich vstupovat jemnovibrační energie lásky a aby sami tuto energii lásky vyzařovali. Všechny myšlenky každého člověka této planety jsou kontrolovány civilizacemi Sil světla proto, aby mohly být realizovány korekce ve vývoji situace v rámci kosmických zákonů tak, jaká je vůle Stvořitele celého Vesmíru.

Posun naší planety Země do vyšší dimenze a tím i všeho živého a neživého je dán Stvořitelem. Život na této planetě ustrnul ve svém vývoji. Dá se říci, že byl stržen do propasti Silami temna.

Fotonový pás jemnovibrační energie má za úkol částečně eliminovat síly temna tak, aby nemohly dále násilně působit a to dává šanci vymanit se z jejich působnosti. Ovšem za předpokladu, že jedinci, kteří jsou pod jejich vlivem si toto začnou uvědomovat a také pro to něco udělají. Pokud nedojde k pochopení této situace, bude to pro tyto jedince znamenat v budoucnosti vážný problém.

V současné době je dávana všem obyvatelům této planety stejná šance. Pro mnoho lidí to ale znamená, že musí přehodnotit svůj dosavadní život a též pohled na celý svět. Čím více jedinců včas procitne, tím snazší a rychlejší bude přechod do vyšší dimenze, který je pro naši společnost nevyhnutelný. Tím dojde k naplnění základní podmínky pro život, to je láska a pochopení.

Zde se chci zastavit ještě u jedné důležité věci. Člověk jako takový vzešel z přírody a tudíž je její součástí. Současný stav tomu neodpovídá. Převládá zde myšlenka, že člověk je pánem přírody a může si tedy dělat, co chce. Tím ale, že ničí přírodu, ničí tím sám sebe !!

Pokusil jsem se čtenářům na svém životním příběhu přiblížit problematiku budoucnosti. Nikomu nevnucuji své přesvědčení, ale byl bych ze srdce rád, kdyby se čtenář alespoň trochu nad touto problematikou zamyslel a hlavně, aby se také zamyslel sám nad sebou.

Napsáním této knížky plním jeden z mnoha mě svěřených úkolů v mém životě.

Tímto chci také ještě jednou poděkovat své rodině a hlavně Vesmírným bratrům a sestrám, protože mi pomohli najít moji cestu v životě.

Děkuji za mnoho užitečných informací, které jsem od Vesmírných lidí obdržel.

Láska a pochopení necht' září navždy v každém srdci a zvítězí vždy nad negativními silami.

(14)

VĚNOVÁNÍ

Tuto knihu věnuji božské čistotě a nevinnosti všech duší, dále krásnému zářivému světlu, které žije ve všech bytostech.

Kéž bychom se vždy milovali a vážili si jeden druhého a tím vytvořili svět plný lásky a pochopení nejen pro nás, ale hlavně pro budoucnost naší planety a našich dětí.

Je již čas dát našim příštím generacím jiné dědictví, než jsme dávali dosud. Tím největším dědictvím je láska, čistota našich myšlenek a umění odpouštět.

Tímto děkuji mé ženě Aleně a dceři Ivetě, bez jejichž podpory a lásky, bych dnes nemohl napsat tuto knížku.

Zpracoval: Miroslav F. 2002

Místo: Okolí Ústí nad Labem.